

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4316/05
14.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom suda Vesnom Danilović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca Preduzeća "AA", koga zastupaju punomoćnici AB, advokat i AV, advokat, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprave carina, radi poništaja rešenja tuženog 01/11 br. U/II-363 od 21.04.2005. godine, u pravnoj stvari carine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 14.04.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija RS, Uprave carina 01/11 br. U/II-363 od 21.04.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba "BB" izjavljena protiv rešenja Carinarnice Subotica br. UP-174/1-05 od 31.01.2005. godine, kojim su menjani podaci u deklaraciji JCI - J1 br. 17350 od 18.08.2003. godine Carinarnice Subotica CI Javna skladišta u rubrikama 31, 33 i 47 - naimenovanje 02 i tužilac naknadno obavezuje da plati iznos od 239.690,33 dinara na ime manje plaćene carine za robu uvozno ocarinjenu po navedenoj carinskoj ispravi.

Tužilac tužbom izjavljenoj preko punomoćnika osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog nepravilne primene zakona, nepostupanja po pravilima postupka i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi se navodi da u konkretnom slučaju nije bilo osnova za bilo kakvu ispravku podataka u Jedinствenoj carinskoj ispravi, jer je Carinarnica prilikom prijave robe, na osnovu prateće dokumentacije i izvršenog pregleda robe, prihvatila kao ispravne navedene podatke, te da je naknadna kontrola izvršena na osnovu komercijalne dokumentacije koja je pribavljena od tužioca i istih faktura koje su podnete prilikom prijavljivanja robe. Navodi se da carinski organi za svoju odluku nisu naveli dokaze na osnovu kojih bi se izveo zaključak da je pogrešno izvršeno tarifiranje uvezene robe, niti su u obrazloženju osporenog rešenja u tom pravcu dati razlozi, čime je postupljeno suprotno odredbi čl. 125. i čl. 199. st. 2. ZUP-a. Stoga se ističe da su carinski organi pogrešno postupili kada su primenom Carinskog zakona - čl. 139. st. 1. izvršili pretarifiranje sporne robe posebno što nije bilo moguće izvršiti naknadni pregled robe, a iz navedenih podataka ne proizlazi da je pogrešno izvršeno razvrstavanje uvezene robe prilikom prijavljivanja. Sa iznetog predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao pri razlozima iz osporenog rešenja pa je predložio da sud tužbu odbije.

Ispitujući zakonitost rešenja tuženog organa u smislu čl. 39. Zakona o upravnim sporovima, ocenom navoda istaknutih u tužbi, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa predmeta proizlazi da su rešenjem prvostepenog organa izmenjeni odgovarajući podaci u JCI J-1 br. 17350 od 18.08.2003. godine CI Javna skladišta Subotica - naimenovanje 02, s tim da tužilac naknadno plati iznos od 239.690,33 dinara na ime manje plaćene carine za robu ocarinjenu po navedenoj ispravi. Iz obrazloženja prvostepenog rešenja proizlazi da je Carinarnica rešenje o izmeni podataka donela na osnovu Komisijskog zapisnika D-6688/1 od 17.01.2005. godine o naknadno izvršenoj kontroli, kojom je obuhvaćeno carinjenje robe - robe u periodu od 2003. i 2004. godine, te da je na osnovu komercijalnih dokumenata utvrđeno da tužilac u spornom carinskom dokumentu nije pravilno prijavio podatak za svrstavanje robe koja je prilikom carinjenja svrstana u tarifni stav 6403. 19 00 00 carinske tarife sa stopom carine od 8%, umesto pod trgovačkim nazivom obuća sa donovima od gume i licem od kože - ostalo obuća, ostala: sportska obuća koja se pravilno svrstava u tarifni stav 6403.99 00 00 CT sa stopom carine od 20%. Na osnovu tako utvrđenih podataka Carinarnica je prvostepenim rešenjem sa pozivom na čl. 139. st. 1. Carinskog zakona izvršila izmenu navedenih podataka prema kojima je primenom propisane stope carine za razliku izvršila nov obračun carine.

Odlučujući po podnetoj žalbi, tuženi organ je nakon pribavljanja mišljenja stručne službe o pravilnosti tarifiranja uvezene robe, ocenio da žalba nije osnovana. Ovo stoga jer se uvezena roba, prema navedenom mišljenju stručne službe tuženog, koje je dato na osnovu priložene dokumentacije i komentara carinske tarife, pravilno svrstava u tarifni stav kako je to utvrđeno rešenjem Carinarnice. U obrazloženju osporenog rešenja, takođe je navedeno da se Carinarnica pri sačinjavanju zapisnika o naknadnoj kontroli pogrešno pozvala na odredbe čl. 105. važećeg Carinskog zakona, umesto na odredbe čl. 141. važećeg Carinskog zakona, ali je ocenio da ovaj premet

Carinskog zakona, umesto na odredbe čl. 141. ranije važećeg Carinskog zakona, ali je ocenjeno da ovaj propust nije od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari, s obzirom da je činjenično stanje u postupku pravilno utvrđeno, da rešenjem nije naneta šteta tužiocu.

Takođe u osporenom rešenju je navedeno da je naknadna kontrola vršena ne samo na osnovu pružene dokumentacije uz carinsku ispravu, već i na osnovu dodatnih dokumenata a da tužilac povodom traženja Odeljenja za carinsku tarifu tuženog organa nije dostavio odgovarajuće kataloge sa fotografijama sporne robe, kao ni uzorke, te da je Carinarnica pravilno na osnovu dokumentacije kojom je raspolagala utvrdila da je roba pogrešno svrstana prilikom prijavljivanja.

Po oceni suda ne može se prihvatiti kao pravilno shvatanje tuženog organa da je Carinarnica prilikom donošenja prvostepenog rešenja o izmeni JCI i naknadnom obračunavanju manje plaćenih uvoznih dažbina, pozivajući se na zapisnik o izvršenoj kontroli komercijalnih dokumenata, faktura i druge dokumentacije koji je sačinjen u smislu čl. 105. i važećeg Carinskog zakona, učinila samo propust koji nije od uticaja na zakonitost rešenja. Ovo sa razloga što se ova upravna stvar, kako to nalazi i tuženi organ, saglasno odredbama čl. 400. Carinskog zakona (kao postupak koji je započet pre stupanja na snagu od tog Zakona) imao okončati u skladu sa propisima koji su važili do dana početka primene tog Zakona tj. primenom ranije važećeg Carinskog zakona, s tim što se i ceo postupak koji prethodi donošenju rešenja mora sprovesti primenom ranije važećeg Carinskog zakona. Stoga je Carinarnica rešenje mogla doneti isključivo primenom čl. 139. u vezi čl. 141. ranije važećeg Zakona, pa je pogrešno shvatanje tuženog da se radi samo o netačnom pozivanju na zakon u Komisijskom zapisniku. Naime, čl. 105. CZ ne preuzima pravnu regulativu čl. 139. i čl. 141. ranije važećeg CZ, obzirom da se radi o sistematski i metodološki različitim zakonskim rešenjima, kojima se drugačije reguliše i naknadna kontrola carinske dokumentacije i naknadni obračun uvoznih dažbina. Naime, donošenje rešenja na osnovu čl. 139., a u vezi čl. 141. ranije važećeg Carinskog zakona podrazumeva provođenje postupka u kojem je uvoznik, odnosno podnosilac isprave, uvek učesnik tog postupka, sa pravom da se izjasni o utvrđenom činjeničnom stanju. U ovoj pravnoj stvari postupak kontrole izvršenog carinjenja nije proveden na način propisan odredbama ranije važećeg Carinskog zakona, jer se tužilac, prema stanju u spisima predmeta, nije izjasnio o utvrđenom činjeničnom stanju iako je zapisnik o izvršenoj kontroli na koji se poziva prvostepeni organ uručen tužiocu, pa je, po oceni suda, učinjena bitna povreda postupka.

Pored navedenih propusta, u prvostepenom rešenju nije navedena činjenična osnova za zaključak tog organa o pogrešno primenjenom tarifiranju (nema dokaza iz kojih bi se utvrdila karakteristika obuće), kao ni razlozi za izmenu podataka o tarifiranju. Tuženi organ se u obrazloženju osporenog rešenja poziva na mišljenje stručne službe Uprave carina - Odeljenje za carinsku tarifu od 12.04.2005. godine, u kome je dat Komentar carinske tarife, tarifnog broja 64, ali ukoliko je tuženi organ utvrđivao činjenično stanje, u tom slučaju, po oceni suda, sa tim morao da upozna tužioca, a o čemu u spisima nema dokaza. Stoga se osnovano tužbom ukazuje da je činjenično stanje u postupku nije pravilno utvrđeno, te da rešenja doneta od strane prvostepenog i tuženog organa ne sadrže dovoljne i pravilne razloge u vezi donetih odluka.

Sa iznetih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, sud je primenom odredaba čl. 4. st. 1. i 2., a u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude. U ponovnom postupku, saglasno odredbama čl. 61. istog Zakona, potrebno je postupiti po primedbama i shvatanju suda iznetim u ovoj presudi, te otkloniti nedostatke koje se odnose na povrede pravila postupka, činjenično stanje, a zatim pravilnom primenom materijalnog prava, doneti zakonito rešenje.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 14.04.2006. godine, U. 4316/05

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Vesna Danilović, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK